

W PIERWSZYM I DRUGIM KWARTALE 2009 r.

ZOSTALI ODRODZENI PRZEZ CHRYSTUSA I WŁĄCZENI DO KOŚCIOŁA POPRZEC SAKRAMENT CHRZTU:

TUROWSKI Łukasz s. Andrzeja i Iwony
 CZYŻEWSKI Mateusz s. Sebastiana i Anna
 KUKŁA Jacek s. Marcina i Katarzyny
 MATYKA Eryk s. Michała i Emilii
 KOSZERNY Wiktor s. Marcina i Magdaleny
 TOKARZ Xavier s. Roberta i Olgi
 KOJRO Judyta, c. Rafała i Agnieszki
 LIGOCKA Zuzanna, c. Andrzeja i Justyny
 CHOCHOLSKA Nami, c. Dawida i Roksany
 BIDUŚ Albert, s. Jaromira i Agnieszki
 JASIŃSKA Aleksandra, c. Damiana i Marty
 MALICZOWSKI Zdzisław, s. Pawła i Justyny
 MUCHA Kacper, s. Jakuba i Danuty
 MROZIŃSKI Kornel, s. Jarosława i Anety
 KOMOROWSKI Wojciech, s. Mariusza i Magdaleny
 CENCORA Antoni, s. Pawła i Agnieszki
 HUSZNO Szymon, s. Mariusza i Beaty
 SOBAŃSKA Hanna, c. Roberta i Iwony
 TOBOŁA Oliwier, s. Lecha i Edyty
 ZAGRODNIK Joanna, c. Radosława i Anny
 SIKORA Natalia, c. Tomasza i Kamili
 ŚWIĘCICKA Dominika, c. Dawida i Ewy
 GWIAZDA Rafał, s. Grzegorza i Ireny
 ZIĘBA Agata, c. Włodzimierza i Sylwii
 PRUCNAL Aleksander, s. Bartosza i Doroty
 DENEKA Wojciech, s. Jacka i Edyty
 DANEK Wojciech, s. Krzysztofa i Jolanty
 PANAS Oskar, s. Łukasza i Gabieli
 KRYSZTJAN Kornelia, c. Artura i Katarzyny
 CICHY Zuzanna, c. Ireneusza i Joanny

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA ZAWARLI:

Anna BALCEREK i Grzegorz PREŚ
 Magdalena ŁEBEK i Paweł WITKOWSKI
 Kamila RABA i Tomasz SIKORA
 Agnieszka GIBKA i Michał MAJEWSKI
 Anna PIETRZAK i Piotr TRZASKACZ
 Anita KONECKA i Paweł MĄDRO
 Zuzanna GĘDEK i Grzegorz GDULA
 Aleksandra KLEKOT i Marcin POCHOPIEŃ
 Oraz poza naszą parafią:
 Karolina MIERZEJEWSKA i Michał GONET
 Sylwia OLEJARCZYK i Dawid BOROWSKI
 Monika SARAMA i Michał KUBISZ
 Marta PROSZOWSKA i Adam NASKRĘT
 Ewa PIĘK i Tomasza MSZYCA
 Małgorzata SIDOR i Paweł JAKUBCZAK > Str. 3

W okresie świątecznym nasza młodzież przygotowała piękny KONCERT KOLEJ, który wykonała w pierwszą niedzielę po Bożym Narodzeniu. Również zamyśleniu nad Tajemnicą Wcielenia pomogły nam Jasełka w wykonaniu dzieci z Przedszkola Nr 71.

Z uroczystości Pierwszej Komunii

W tych miesiącach, na urlop przyjechał nasz MISJONARZ o. Adam Gut z Ekwadoru, który koncelebrował u nas w parafii Pasterkę. Również przybliżył nam pracę na misjach, poprzez swe kazania i pokaz zdjęć.

Nie zabrakło w tym roku SPOTKAŃ ŚWIĄTECZNYCH dla grup: Żywego Różańca i innych. Natomiast Oplątek dla Zespołu Chrytatywnego, Klubu Seniora i Koła Przyjaciół Radia Maryja odbył się na zakończenie okresu Bożego Narodzenia.

PODCZAS FERII na zimowisku w Szklarskiej Porębie wypoczywało 30 dzieci, pod opieką wychowawców z parafialnej świetlicy. Należy się wdzięczność osobom, które zorganizowały ten wyjazd oraz wszystkim sponsorom.

W ferie odbywała się również dla kilkunastu osób z naszej parafii młodzieżowa oaza w Janicach k. Jeleniej Góry. Ponadto siedem dziewcząt wzięło udział w diecezjalnej oazie w Sidzinie k. Nysy.

Pod koniec marca odbywały się w naszej parafii WIELKOPOSTNE REKOLEKCJE.

Z nawiedzenia Relikwii św. Joanny

Przewodniczył w nich ks. Marek Fonfara, salezjanina z Bukowic. W rozważaniach pomagały nam piosenki religijne śpiewane wspólnie z rekolekcjonistą. Dzieci ze naszej Szkoły Podstawowej Nr 98 na spotkanie rekolekcyjne przychodziły do kościoła przed południem.

Tradycyjnie już Klub Seniora zorganizował wiosenną PIELGRZYMKĘ. Zwiedzano sanktuarium wielkopolskie, zwłaszcza Górkę Klasztorną, gdzie wzięto udział w Misterium Męki Pańskiej.

W dniu 9 maja br., po ośmiu latach formacji w Zgromadzeniu Misyjnym Werbistów, nasz parafianin Mariusz Szczepański otrzymał ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE. O. Mariusz Prymicje miał w naszej parafii 14 czerwca. We wrześniu pojedzie do Ekwadoru.

Natomiast 30 maja, drugi nasz parafianin, Marcin Krawczyk, po 6 latach formacji i studiów we Wrocławiu, otrzymał święcenia kapłańskie w Katedrze. W następnym dniu odprawił on uroczyste Mszę św. – Prymicje w naszej świątyni.

Dwudziestego pierwszego maja modliliśmy się przy RELIKWIACH Św. Joanny Beretty Molla, patronki narzeczonych, małżonków i rodzin. W uroczystej Mszy św. o godz. 17.00 przewodniczył ks. prof. Andrzej Tomko, prorektor z PWT z Wrocławia. Po Mszy św. były prowadzone modlitwy do godz. 22.00. Modliliśmy się gorąco o świętość małżeństw i rodzin oraz o poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci. > Str. 3

ŻYĆ WIARĄ Redakcja i wydawca: Parafia Św. Jakuba i Krzysztofa. 51-310 Wrocław, ul. Krzywoustego 291, tel. 071 345 78 13 (kancelaria), www.psiepole.archidiecezja.wroc.pl

ŻYĆ WIARĄ

PISMO PARAFII ŚW. JAKUBA I KRYSZTOFA WE WROCŁAWIU lipiec 2009 nr 1-2 (63)

W trosce o głębszą wiarę (25):

PIEKŁO I NIEBO

W ostatniej naszej gazecie mówiliśmy o rzeczach ostatecznych człowieka. W tym numerze jest już ostatnie rozważanie o podstawowych prawdach naszej wiary chrześcijańskiej. Pragniemy w nim przedstawić kilka myśli o piekle i niebie. We wszystkich naszych rozważaniach posłużyliśmy się książką ks. E. Stańka, „W trosce o głębszą wiarę”, Kraków 1980.

Powołajmy się najpierw na dzieło: „Boska Komedia” Dantego. Bogactwem swym ono urzeka każdego myślącego człowieka. To jest poetycka wizja wieczności. Dante to nie tylko genialny poeta, to również niezwykle głęboki myśliciel chrześcijański, to wielki znawca Ewangelii, jakby „prorok”, który robi rachunek sumienia współczesnemu sobie chrześcijańskiemu światu. Autor przedstawia w swym dziele piekło i niebo. Jego wizja piekła jest przerażająca, ale w rzeczywistości groza piekła będzie nieporównywalnie większa. > Str. 2

NASI PATRONI

Głównym patronem naszej parafii jest Święty Jakub Większy – apostoł, a drugim św. Krzysztof.

Święty Jakub Większy, apostoł był bratem Jana Ewangelisty a synem Zebedeusza, który w Betsaidzie wraz z rodziną i najemnikami prowadził małe przedsiębiorstwo rybackie. Matka jego, Salome, należała do grupy niewiast, które towarzyszyły i usługiwały Jezusowi (Mk 15,40). Wybrany na apostoła widniał zawsze na czele listy. Wraz z Piotrem i Janem był najbliższy Chry-

stusowi, świadkiem wskrzeszenia córki Jaira, Przemienienia oraz ogrójkowej agonii. Żywe usposobienie Jakuba sprawiło, że nazwał go Jezus „synem gromu”. W pierwotnym Kościele odegrał rolę pierwszoplanową. Był przełożonym Gminy Jerozolimskiej. Na niego spadły pierwsze ciosy prześladowania – zginął od miecza za rządów Heroda Agryppy I. > Str. 2

PAPIESKA RECEPТА DLA ŚWIATA

Nowa encyklika „Caritas in veritate” (miłość w prawdzie), ogłoszona przez Ojca Świętego Benedykta XVI, czerpie inspirację dla swej podstawowej wizji z fragmentu Listu św. Pawła do Efezjan, w którym Apostoł mówi o postępowaniu zgodnie z prawdą w miłości: „Żyjąc – co słyszeliśmy przed chwilą – prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rośło ku Temu, który jest Głową – ku Chrystusowi” (4, 15). > Więcej na str. 2

PIEKŁO I NIEBO

> **Str. 1** Bowiemy nauka chrześcijańska mówi, że piekło to stan, w którym nie mają nadziei. Piekło to życie, w którym zabrakło miłości. Przekłęci z wizji Sądu, jaką przedstawił Jezus w Ewangelii, to ludzie, którzy nie umieją kochać innych. To zgromadzenie egoistów. Piekło to wspólnota nieszczęśliwych, przekonanych o własnej winie. Człowiek gotuje sobie piekło świadomie i dobrowolnie, gdy zamiast kochać innych, kocha siebie, a to dokonuje się zawsze kosztem innych.

Inaczej wygląda poetycka wizja nieba Dantego, szczęśliwej wspólnoty ludzi, których jedynym prawem jest prawo doskonałej miłości, będącej życiem samego Boga. O wiecznym szczęściu w niebie wiele razy poucza Ewangelia, a św. Paweł dodaje: „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani w serce człowieka nie wstąpiło, co Bóg przygotował tym, którzy Go miłują”. Szczęście zbawionych przerasta wszystko, co możemy powiedzieć.

Wdzięczność jest pamięcią wiary

Tak jak szczęściem jest spotkać kochającego człowieka – bliskość osoby kochanej napędza radością – tak wielką radością będzie zjednoczenie z samym Bogiem, nieskończoną miłością. Tak jak cieszy nas na ziemi odkrywanie prawdy, tak pełnię prawdy osiągnie ten, kto zobaczy Boga. Na ziemi cieszymy się pięknem przyrody, człowieka. Spotkanie z Bogiem, nie-

NASI PATRONI

> **Str. 1** Późna tradycja mówi o działalności Jakuba w Judei, Samarii a nawet w Hiszpanii. Ciało Apostoła miało zostać przeniesione do hiszpańskiej miejscowości Iria, nazwanej później Santiago lub Compostela. W 1082 r. wybudowano tu wspaniałą świątynię.

Drugi nasz Patron to **Św. Krzysztof** (gr. znaczy „noszący”, wyznający Chrystusa) – Już w roku 452 poświęcono mu kościół w Chalcedonie. Wczesny kult rozpo- wszechniony na Wschodzie przedstawiał Krzysztofa jako człowieka dzikiego, mocnego, który zaciągnął się do służby cesarskiej. Po chrzcie oddał się służbie Chrystusowi. Osiadł nad rzeką i służył pielgrzymom. Poniósł męczeństwo za czasów cesarza Decjusza. Krzysztof stał się patronem wielu zawodów. Czcił go zwłaszcza przewoźnicy i pielgrzymi. Jest opiekunem podróżujących.

skończonym Pięknem, napełni nas jeszcze większym szczęściem. Zbawieni na zawsze będą z Bogiem.

Obecnie rzadko mówi się o piekle czy o niebie. Temat niemodny. Chcąc jednak znać dobrze naukę Chrystusa, trzeba się z piekłem liczyć. Nie da się wykreślić z Ewangelii słów mówiących o wiecznym potępieniu. Zawsze są to słowa obrazowe: „płacz, zgrzytanie zębów, ogień wieczny, jezioro siarki i ognia”. Jezus mówi jasno i często o wiecznym potępieniu. Czytajmy Ewangelie! Z punktu widzenia pedagogicznego dla wielu ludzi, których nie stać na dojrzałość, jest to motyw bardzo skuteczny i wartościowy. Strach przed grozą wiecznego potępienia pomaga im w kroczeniu ścieżką uczciwości. Współczesna pedagogika odrzuca podejście negatywne, odrzuca strach jako element wychowawczy. Jezus posługiwał się negatywnym podejściem głośząc mocne „biada wam!” przeciw faryzeuszom, i potępił istniejącą w ludzkim sercu strunę strachu zapowiadając piekło. Jako dobry pedagog wiedział, że nie wolno przeakcentować negatywnego podejścia, ale wiedział również, że całkowite odrzucenie go przyniesie wychowankom stratę. Bywają sytuacje, w których przeważa strach jako element decydujący o wytrwaniu na drodze dobra.

Piekło, niebo, czyściec – to tajemnice, o których mówi nam Objawienie. Rozum niewiele ma do powiedzenia na ten temat. Jak trudno nam przyjąć prawdę o nieśmiertelności człowieka, a co dopiero o perspektywie wiecznego życia z całym jego bogactwem.

Na jedno jednak rozum przestaje bardzo chętnie, na potrzebę nagrody i kary pośmiertnej. Domaga się tego zwykle poczucie sprawiedliwości moralnej. Ponieważ każdy człowiek, każda społeczność ludzka odwołuje się do sprawiedliwości, wiedząc równocześnie, że o pełnej sprawiedliwości tu na ziemi nie może być mowy, ostateczne uzasadnienie każdego wyroku widzi w czystej sprawiedliwości, którą wymierzy sam Bóg. Tak więc objawiona prawda o wiecznej szczęśliwości dla uczciwych i wiecznej udręce dla nieprawych harmonizuje ze zwykłym ludzkim poczuciem sprawiedliwości.

Z perspektywy nieba i piekła ludzkie czyny nabierają niezwykle wielkiej wartości – wiecznej wartości.

PAPIESKA RECEPTA DLA ŚWIATA

Miłość jest główną siłą napędową prawdziwego rozwoju każdej osoby i całej ludzkości. Dlatego na zasadzie „*caritas in veritate*” opiera się cała nauka społeczna Kościoła. Tylko przez miłość, oświecaną przez rozum i wiarę, można osiągnąć cele rozwoju obdarzone wartością ludzką i uczłowieczającą.

Już w swoim „Wprowadzeniu” encyklika odwołuje się do dwóch podstawowych kryteriów: sprawiedliwości i dobra wspólnego. Sprawiedliwość stanowi integralną część tej miłości „czynem i prawdą” (1J 3,18), do której zachęca apostoł Jan (por. n. 6). A „kochać kogoś, to znaczy pragnąć jego dobra i angażować się skutecznie w tym celu. Obok dobra indywidualnego istnieje dobro związane ze współżyciem społecznym osób... Tym skutecznie kochamy bliźniego, im bardziej angażujemy się na rzecz dobra wspólnego. Dwa są zatem kryteria działania, sprawiedliwość i dobro wspólne; dzięki temu drugiemu miłość nabiera wymiaru społecznego. Każdy chrześcijanin – mówi encyklika – powołany jest do tej miłości.

Sytuacja światowa, jak dobitnie dowodzą wydarzenia ostatnich miesięcy, nadal przynosi wiele problemów oraz „skandal” jaskrawych nierówności, które utrzymują się mimo podjętych w przeszłości zobowiązań.

Lepsza przyszłość dla wszystkich jest możliwa, jeżeli oprze się ją na ponownym odkryciu podstawowych wartości etycznych. Potrzebne jest zatem nowe planowanie gospodarcze, które nakreśli na nowo rozwój globalny, opierając się na etycznym fundamencie odpowiedzialności przed Bogiem i istotą ludzką jako stworzeniem Bożym.

Encyklika nie proponuje, oczywiście, technicznych rozwiązań szerokiej problematyki społecznej dzisiejszego świata – nie należy to do kompetencji Magisterium Kościoła. Przypomina jednak o wielkich zasadach, które okazują się niezbędne do budowy rozwoju ludzkiego w najbliższych

latach. Wśród nich na pierwszym miejscu znajduje się:

– Troska o życie człowieka, rozumiane jako centrum wszelkiego prawdziwego postępu;

– Poszanowanie prawa do wolności religijnej, ściśle związanego zawsze z rozwojem człowieka;

– Odrzucenie prometejskiej wizji istoty ludzkiej, według której jest ona panem własnego losu.

– Nieograniczone zaufanie do możliwości technologii okazałoby się w końcu złudne.

– Potrzebni są ludzie prawi – zarówno w polityce, jak i w gospodarce – którzy byliby szczerze wyczuleni na dobro wspólne.

– W szczególności, patrząc na zagrożenia światowe, należy bezzwłocznie zwrócić uwagę opinii publicznej na dramat głodu i bezpieczeństwa żywnościowego, który dotyka znaczną część ludzkości.

Gospodarka potrzebuje etyki, gdyż ludzkość jest jedną rodziną.

Encyklika papieska jest jak woda na piśnyni. Dla młodych ludzi, ich edukacji, dyskursu publicznego, absolutnie niezbędnym pokarmem. Bowiemy głód wartości moralnych w dzisiejszym świecie jest wielki.

Nasi tegoroczni neoprezbiterzy – ks. Marcin (fot. górna) i o. Mariusz (fot. dolna)

• Z ŻYCIA PARAFII • Z ŻYCIA PARAFII •

str. 4 >

Kamila DANKOWSKA i Paweł OLSZEWSKI
Agnieszka MAZIARZ i Maciej ŚCIMBORSKI
Katarzyna LIBERA i Paweł SARNA

ZMARLI
W CHRYSZTUSIE PANU:

OSZAST Jan (1922 Berezolupy; 10.01.br.)
WIŚNIEWSKA Katarzyna (1920 Oradea Mare; 10.01.br.)
KOWALCZYK Julian (1935 Kopyczyńce; 11.01.br.)
KADACZ Maria (1917 Petersburg; 22.01.br.)
LESZCZYŃSKA Elżbieta (1934 Ligota Dolna; 23.01.br.)
PRZYBYCIEŃ Stefania (1919 Wilawce; 21.01.br.)
LISOWSKI Józef (1948 Moszowice; 26.01.br.)
WADOWSKI Mateusz (2009 Wrocław)
ZYGADLIK Elżbieta (1953 Paproć Duża; 13.02.br.)
CIURA Antonina (1920 Kehrberg; 15.02.br.)

SKRZYŃSKI Marian (1933 Aleksandrów; 24.02.br.)
KLIMKOWSKI Eugeniusz (1938 Derżów; 1.03.br.)
WALCZAK Jan (1925; 12.03.br.)
JUSZCZAK Jan (1934 Słupia; 18.03.br.)
CHWAŁEK Stanisław (1929 Wojciechówka; 10.04.br.)
SIŁACZUK Józef (1937 Swory; 16.04.br.)
MILER Bronisława (1927 Prusy; 19.04.br.)
KALITA Ferdynand (1924 Glinik D.; 22.04.br.)
MIKŁUS Stanisława (1931 Żytniów; 23.04.br.)
KOKOSZKO Sylwia (1917 Kryszniów; 26.04.br.)
URBAN Jerzy (1955 Wrocław; 10.05.br.)
PATERNOGA Witold (1954 Wrocław; 14.05.br.)
BUJAK Hieronim (1922 Rokitno; 20.05.br.)
BORNITA Janina (1916 Wólka R.; 22.05.br.)
KOTARSKA Teresa (1942 Trójca; 30.05.br.)
SZELEST Roman (1954 Wrocław; 14.06.br.)
OKUNOWICZ Krystyna (1923 Poznań; 23.06.br.)
STANKIEWICZ Włodzimierz (1930 Warszawa; 21.06.br.)
MAŁYS Józef (1931 Osiek; 27.06.br.)

str. 4 >

W miesiącu maju, GROMNO SŁUŻBY LITURGICZNEJ powiększyło się o czterech ministrantów. Animatorowi Łukaszowi dziękujemy za ich przygotowanie.

Trzydziestego pierwszego maja ponad 30 dzieci zostało włączonych do wspólnoty stołu eucharystycznego – I KOMUNIA ŚW. Dzieci przygotowywały się zarówno w szkole na katechezie, jak i w parafii – comiesięczne spotkania dla nich i ich rodziców.

W dniu 4 czerwca Ksiądz Arcybiskup Marian Gołębiowski udzielił ponad czterdziestu naszej młodzieży sakramentu BIERZMOWANIA. Wypraszał dla nich dary Ducha Świętego i umocnił „do mężnego wyznawania wiary...”

Jedenastego maja obchodziliśmy UROCZ. BOŻEGO CIAŁA. Znowu na naszych ulicach było odświętnie i kolorowo. Wyrażaliśmy swą wiarę w Obecność Chrystusa w Najśw. Sakramencie. Wszyscy poczuliśmy się jedną rodziną Bożą.

W pierwszą niedzielę wakacyjną nasza Świątlica zorganizowała FESTYN nie tylko dla dzieci. Atrakcją było wiele przez całe popołudnie – Po Mszy św. o godz.

Z uroczystości bierzmowania

13.00 miały miejsce: przedstawienie, koncert, zawody sportowe, dmuchany zamek, loteria fantowa, zakupy przy kramach, podziwianie koni straży miejskiej i inne.

Decyzją Księży Arcybiskupa został skierowany do naszej parafii w charakterze REZYDENTA ks. dr Rajmund Pietkiewicz, biblista i językoznawca, wykładowca Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu. Posługę duszpasterską w naszej parafii będzie pełnił w miarę możliwości – zwłaszcza w niedzielę.

W tym roku podjęliśmy się kolejnych ogrodenia placu kościelnego, przebudowaliśmy kanalizację odwadniającą na placu kościelnym, oraz trwa remont pomieszczeń na probostwie, wikariacie i w świetlicy parafialnej. Dotychczasowy koszt wykonanych już prac wynosi 23 tys. zł.